

heller ikke tro, at Socialdemokratiet skulde mene dette. Selv om jeg for min Del tror, at Socialdemokratiet kunde have opnaaet adskilligt mere for de Interesser, Partiet vil tjene, ved at føre sin Politik paa et mere positivt Grundlag i det sidste Aar, mener jeg dog, at det i Længden er utænkeligt, at Socialdemokratiet skulde stille sig udenfor paa et doktrinært Grundlag. Det vilde jo ogsaa være imod hele den politiske Linie, som Socialdemokratiet fulgte i Krigsaarene, og som det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen talte om. Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen udtalte sin Anerkendelse af den Politik, som blev ført i Krigsaarene, en Politik, som jo paa mange Maader og under forskellige Former mødte stor Modstand, men som dog bestod i, at det Ministerium, det Mindretalsministerium, der den Gang sad, ikke bar sig ad, som om det var et Flertalsministerium, men paakaldte det for hele Samfundet nødvendige Samarbejde, ja, endogsaa gik saa vidt, at man den Gang naaede til en vis Form for Fællesministerium. Heri var der saa megen Styrke i Krigsaarene, at ofte de, der var mest vrangvillige overfor den Politik, der førtes, nødtes til at gaa med til den. Det var Hemmeligheden ved hele denne Politik Modstandskraft gennem 7 Aar. Men det ærede Medlem Hr. Pinholt har Uret, naar han nu synes at tro, at Socialdemokratiet er den eneste Hindring for et Samarbejde af denne Art, medens Krisen staar paa. Nej, den sande Hindring for et Samarbejde af denne Art ligger i, at der ikke i dette Øjeblik her i Landet findes en politisk Ledelse, et Ministerium, som har Villien til at sætte sig i Spidsen for Samarbejdet. Havde Ministeriet Villien og Evnen dertil, saa havde det ærede Medlem Hr. Pinholt ikke nødig at bekymre sig om, om Socialdemokratiet vilde med eller ikke, thi da vilde Nødvendigheden af at følge Kaldet være til Stede, og det vilde gaa det Parti ilde, der ikke fulgte; saaledes er Stemningen her i Landet i dette Øjeblik. Det, der er Ulykken, er, at det nuværende Ministerium sætter sig det ringe Maal at faa et Stykke konservativt Lovgivningsarbejde fra Haanden i den Tid, det kan regne med at bevare Magten, men skyder den langt, langt større Opgave fra sig at finde det samlende i Nationen og anvende det til Løsning af Tidens Vanskeligheder i Følelsen af, at man i en saadan Tid maa se bort fra Muligheden af at benytte et øjeblikkeligt Flertal til at opnaa klassemæssige Fordele, som man i øvrigt kunde have Ønske om. Jeg siger, at i denne Mangel paa, jeg vil kalde det po-

litisk Storsyn hos Landets Styrelse, paa politisk Ledelse i Øjeblikket, i den skæbnesvangre Tid, vi lever i, ligger den største Ulykke for den nærmeste Tids politiske og økonomiske Udvikling.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Stauning har Ordet for en kort Bemærkning.

Stauning: Jeg ønsker at gøre en kort Bemærkning for, hvis det er muligt, at modvirke en Legendedannelse, som kunde tænkes efter den Tale, det ærede Medlem Hr. Pürschel holdt i Eftermiddags; jeg tænker paa Afsnittet om denne famøse Kvittering, som han paa en eller anden besynderlig Maade er kommet i Besiddelse af, Kvitteringen for noget Fagforeningskontingent. Han sluttede med at erklære, at da jeg ikke havde villet give ordentlig Besked om denne Kvittering, maatte der altsaa være noget, der skulde skjules for Offentligheden. Jeg ønsker ikke, at denne Bemærkning skal staa uimodsagt Dagen over, for saa ved jeg jo, hvorledes den vil blive anvendt Landet over som Vidnesbyrd om, at der er noget at skjule. Der er *intet* at skjule. Jeg forstaar ikke, hvorledes det ærede Medlem Hr. Pürschel overhovedet kunde fremsætte de Bemærkninger, han kom med om denne Sag, al den Stund jeg havde svaret, hvad der kunde svare. Jeg maa formode, at det ærede Medlem ikke har hørt, hvad jeg sagde, thi hvis han har hørt det, var der ingen Mening i den Form, han gav sit Svar til mig. Jeg har oplyst, hvad jeg har faaet at vide i den paagældende Fagforening, at et Kvitterings-system af den Art, som han her forebringer, er usædvanligt, at Kontingentet 11 Kr. 50 Ø. ikke er et normalt Kontingent, at der maa være noget særligt paa Færde med det paagældende Medlem, siden han har faaet en Kvittering og har betalt et saadant Beløb. Alt dette har jeg oplyst, og jeg kan til Overflod oplyse, hvis jeg ikke tidligere har sagt det, at det normale Kontingent i August 1925 var 7 Kr. 50 Ø., og naar den paagældende har betalt 11 Kr. 50 Ø., maa der formodentlig være nogen Gæld eller Indskud, han har betalt af paa; hvad det kan være, ved jeg ikke og er formodentlig heller ikke forpligtet til at vide det. Der er altsaa oplyst, hvad der kan oplyses, og Foreningens Kasserer, som jeg to Gange har været i Forbindelse med, kan ikke oplyse mere, før han faar at vide, hvilket Medlemsnummer og Navn der er Tale om; men hvis det ærede Medlem Hr. Pürschel fremdeles har Lyst til at anstille Forhør i denne Sag; saaledes som han prøvede i Dag overfor mig, saa kan han